

Can. 17. eiusdem
Conc. Gubernationem viduarum & pupillorum ac peregrinorum non per se-
ipsum, sed per Archipresbyterum, aut per Archidiaconum agat.

Can. 18. eiusdem
Conc. Tutitionem testamentorum non suscipiat.

Can. 19. eiusdem
Conc. Pro rebus transitorijs non litiget prouocatus.

Can. 20. eiusdem
Conc. Nullam rei familiaris curam ad se reuocet, sed lectioni & orationi & ver-
bi Dei prædicationi tantummodo vacet.

Can. 21. eiusdem
Conc. Ad Synodum ire non sine satis graui necessitate inhibeat: sic tamen, vt
in sua persona legatum mittat, suscepturus salua fidei veritate, quicquid Sy-
nodus statuerit.

Can. 22. eiusdem
Conc. Sine consilio Clericorum suorum, Clericos non ordinet, ita vt ciuium
conniuentiam & testimonium quærat.

Can. 23. eiusdem
Conc. Nullius causam audiat absque præsentia Clericorum suorum: alioquin
irrita erit sententia Episcopi, nisi Clericorum sententia confirmetur.

Can. 27. eiusdem
Conc. De loco ignobili ad nobilem per ambitionem non transeat, nec quis-
quam inferioris ordinis Clericus. Sane si id vtilitas Ecclesiæ fiendum popo-
suerit, decreto pro eo Clericorum & laicorum Episcopis porrecto, in præ-
sentia Synodi transferatur, nihilominus alio in locum eius Episcopo subro-
gato.

Can. 31. eiusdem
Conc. Rebus Ecclesiæ tanquam commendatis, non tanquam proprijs vtatur.

Can. 35. eiusdem
Conc. Denique in Ecclesia & in confessu presbyterorum sublimior sedeat. In-
tra domum verò collegam se presbyterorum esse cognoscat.]

Hæc ex Concilio Carthaginensi quarto, quæ, licet longiuscula, referre haud
moratus sum ob singularem verborum & doctrinæ præstantiam, & quod
in iis præcipua omnia quæ de antiqua Episcoporum politia dici possunt pau-
cis reperiantur. Sed satis de quinque Episcoporum generibus, deque eo-
rum dignitate, autoritate & munijs, quæ ne de ignoto agere videremur,
præmittenda duximus.

IX.
DE HVIVS OPE-
RIS FINE ET ME-
THODO.

De his nobis sigillatim dicendum, & quæ in vniuersa Ecclesia sedes
Patriarchales, Exarchicæ, Metropolitanæ, & Episcopales fuerint, per
ordinem cum Deo narrandum. Dicemus autem ex Epistolis summorum
Pontificum, ex Concilijs, ex Patribus, ex historia Ecclesiastica & ciuili,
& ex peritissimis primorum Ecclesiæ sæculorum Geographis, & per ipsa-
met eorum quantum in nobis erit verba, vt potiori ratione antiqua cen-
seatur hæc Notitia. Sic veterem Ecclesiæ ordinem, hoc est Catalogum
sedium Episcopaliū Ecclesiæ, prout aliæ alijs subiiciebantur, illustrabi-
mus; id autem vsque ad finem sexti sæculi mortēque D. Gregorij magni,
cum post hæc Ecclesia ab Imperatoribus, quantum ad diœceses maxime,
immutata fuerit.

Cum autem omnis doctrina methodo clarior atque intellectu facili-
or fiat, eundem ordinem sequemur quem Imperator Constantinus, & postea
Theodosius, Arcadius & Honorius in magistratuum Imperij descriptione.
Atque ad id potissimum adducti sumus, quod tunc Ecclesia, quasi com-
mensurata fuerit Imperio, eaque paucis admodum in Prouincijs extra Im-
perij fines radices fixerit. Romanus Patriarcha, solos Caledonios & Hy-
bemos adiecit; Alexandrinus, Indos & Æthiopes; Antiochenus, Persas &
Babylonios; Constantinopolitanus vero, reliquas ex barbaris Asiæ prouin-
cijs, scilicet Russiam, Scythiam & Sarmatiam Asiaticas. Adde quod sicut
nullus